

راهنمای تدوین و پذیرش مقاله

نشریه از مقاله‌های تحقیقی و تحلیلی اصیل که در آن مطلب یا نظریه‌ای تخصصی دارای نوآوری، نکات علمی نوین و غیر اقتباسی ارائه شده باشد، بهویژه از مقاله‌های برگرفته از پایان‌نامه‌ها که طی آن نظری بدیع مطرح شده باشد، استقبال می‌کند و از چاپ مقاله‌های مبتنی بر گردآوری یا ترجمه مغذور است.

صرفًا مقاله‌هایی در این مجله منتشر می‌شود که در نشریه‌های داخلی و خارجی چاپ یا ارائه نشده باشد. حق چاپ مقاله، پس از پذیرش، برای نشریه محفوظ است و نویسنده مقاله مجاز به چاپ آن در جای دیگر نیست.

انتشار آثار ارسالی الزاماً به معنای هم رأی بودن با نویسنده‌گان نیست و مجله مسئولیتی در این زمینه ندارد.

مجله در قبول، رد، اصلاح، و ویرایش مقاله‌های دریافتی آزاد است.

نویسنده/ نویسنده‌گان محترم، مشخصات ذیل را به همراه مقاله ارسال کنند:

• نام و نام خانوادگی نویسنده/ نویسنده‌گان به فارسی و انگلیسی؛

• میزان تحصیلات، رتبه علمی، گروه آموزشی، نام دانشکده، دانشگاه و شهر محل دانشگاه نویسنده/ نویسنده‌گان به فارسی و انگلیسی؛

• معرفی نویسنده مسئول در صورت تعدد نویسنده‌گان؛

• درج نشانی پست الکترونیک نویسنده/ نویسنده‌گان؛

• نشانی، کدپستی، شماره تلفکس نویسنده مسئول؛

نویسنده‌گان محترم، فایل الکترونیک مقاله‌های ارسالی را به همراه درخواست انتشار و مشخصات بالا از طریق پست عادی (در قالب CD) یا پست الکترونیک، به نشانی مجله ارسال کنند.

پذیرش اولیه مقاله مشروط به رعایت نکات «راهنمای تدوین و پذیرش مقاله» و پذیرش نهایی و چاپ آن مشروط به تأیید داوران مقاله و هیئت تحریریه است. در هر صورت، نتیجه به نویسنده اعلام خواهد شد.

صفحات مقاله حداقل ۱۵ و حداکثر ۲۵ صفحه باشد و درمجموع از ۸۰۰ کلمه تجاوز نکند. در ضمن، مقاله با قلم بی لوتوس ۱۳ در برنامه Word 2007 حروف‌نگاری و به همراه فایل PDF ارسال شود.

داشتن عنوان، چکیده (حداکثر ۱۵۰ کلمه) و واژه‌های کلیدی (حداکثر ۷ واژه)، به دو زبان فارسی و انگلیسی برای همه مقاله‌ها الزامی است.

مقاله‌ها مشتمل بر مقدمه، مباحث اصلی، نتیجه گیری و فهرست منابع باشد.

معادل خارجی اسمی خاص، اصطلاحات و واژگان در متن، درون پرانتز قرار گیرد.

شیوه استناد

ارجاعات مقاله، درون متنی و بهشیوه زیر باشد:

برای ارجاع به منابع، بلافصله، پس از نقل قول مستقیم (داخل گیومه)، نام خانوادگی نویسنده کتاب یا مقاله، سال انتشار، شماره جلد و صفحه منبع مورد نظر، درون پرانتز آورده شود. مثال: (حقیقی، ۱۳۶۶: ۲۱۰/۱).

برای ارجاع به منابع، بلافصله، پس از نقل قول غیرمستقیم، نام خانوادگی نویسنده کتاب یا مقاله، سال انتشار و شماره جلد و صفحه منبع مورد نظر، درون پرانتز آورده شود. مثال: (— حقوقی، ۱۳۶۶: ۲۱/۱-۲۵).

ارجاعات درون متنی غیرفارسی، بهشیوه قبل و به زبان اصلی آورده شود. مثال: (Nelson, 2003: 115).

اگر از نویسنده‌ای در یک سال بیش از یک اثر منتشر شده باشد، با قراردادن حروف الف، ب، ج، د، و غیره، در زبان فارسی و حروف هـ، و ...، در زبان‌های خارجی، پس از سال انتشار، آثار از هم متمایز شوند.

در ارجاعات درون متنی به فرهنگ یا دانشنامه‌ای که مقالات آنها نویسنده مستقل دارد، نام نویسنده مقاله، سال انتشار، شماره جلد، و صفحه منبع مورد نظر آورده شود. مثال: (انواری، ۱۳۷۳: ۶/ ذیل «ابو محمد صالح»).

در ارجاعات درون متنی به فرهنگ یا دانشنامه‌ای که مقالات آن نویسنده مستقل ندارد، نام فرهنگ/ دانشنامه، سال انتشار، شماره جلد، و نام مدخل مورد نظر (در گیومه) آورده شود. مثال: (دایرة المعارف فارسی، ۱۳۸۰: ذیل «ابن سینا»).

در ارجاعات درون متنی، ارجاعات تکراری مانند بار قبل آورده نشود و به جای آن واژه «همان» (در منابع لاتین: *ibid*) به کار رود.

در منابع پایان مقاله، ارجاعات تکراری کامل آورده شود و از ترسیم خط به جای نام مؤلف خودداری گردد.

منابع: در پایان مقاله، در ابتداء منابع فارسی و سپس منابع لاتین، براساس نام خانوادگی نویسنده، به ترتیب حروف الفبا و به صورت زیر آورده شود:

کتاب: نام خانوادگی نویسنده/ نویسنده/ نویسنده/ نویسنده (تاریخ انتشار). نام کتاب به صورت ایتالیک (ایرانیک)، نام مترجم یا مصحح، شماره جلد، محل انتشار: نام ناشر.

مقاله: نام خانوادگی نویسنده، نام نویسنده (تاریخ انتشار). «عنوان مقاله»، نام مترجم، نام نشریه به صورت ایتالیک (ایرانیک)، سال نشریه، شماره نشریه.

منابع اینترنتی: نام خانوادگی نویسنده، نام نویسنده (تاریخ دسترسی). «عنوان مقاله»، نام وبسایت (یا عنوان نشریه الکترونیکی، جلد، شماره، سال)، صفحه، آدرس اینترنتی.